ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 14.7.2021 г.
COM(2021) 554 final

ANNEX

SENSITIVE[*]
UNTIL ADOPTION

ПРИЛОЖЕНИЕ

към Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕС) 2018/841 по отношение на обхвата, опростяването на правилата за съответствие, определянето на целите на държавите членки за 2030 г. и поемането на ангажимент за колективно постигане на неутралност по отношение на климата до 2035 г. в сектора на земеползването, горското стопанство и селското стопанство, и на Регламент (ЕС) 2018/1999 по отношение на подобряването на мониторинга, докладването, проследяването на напредъка и прегледа

{SEC(2021) 554 final} - {SWD(2021) 551 final} - {SWD(2021) 609 final} - {SWD(2021) 610 final}

[*] Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions https://europa.eu/!db43PX

ПРИЛОЖЕНИЕ I

В приложение I към Регламент (ЕС) 2018/841 раздел Б се заменя със следното:

„Б. Въглеродни депа съгласно посоченото в член 5, параграф 4:

а) жива биомаса;

б) паднала листна маса и клони[1];

в) изсъхнала дървесина[1];

г) мъртва органична материя[2];

д) минерални почви;

е) органични почви;

ж) продукти от добита дървесина в отчетните категории площи на залесени площи и управлявани горски площи.“

[1] Прилага се само за залесени площи и управлявани горски площи.

[2] Прилага се само за обезлесени площи, управлявани обработваеми площи, управлявани пасища и управлявани влажни зони.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Вмъква се следното приложение IIa към Регламент (ЕС) 2018/841:

„Приложение IIa

Целта на Съюза и националните цели на държавите членки за нетни поглъщания на парникови газове съгласно член 4, параграф 2, които трябва да бъдат постигнати през 2030 г.

Държава членка	**Стойност на намаляването на нетните емисии парникови газове в килотона CO_2 еквивалент през 2030 г.**
Белгия	- 1 352
България	- 9 718
Чехия	- 1 228
Дания	5 338
Германия	- 30 840
Естония	- 2 545
Ирландия	3 728
Гърция	- 4 373
Испания	- 43 635
Франция	- 34 046
Хърватия	- 5 527
Италия	- 35 758
Кипър	- 352
Латвия	- 644
Литва	- 4 633
Люксембург	- 403
Унгария	- 5 724
Малта	2
Нидерландия	4 523
Австрия	- 5 650
Полша	- 38 098
Португалия	- 1 358
Румъния	- 25 665
Словения	- 146
Словакия	- 6 821
Финландия	- 17 754
Швеция	- 47 321
ЕС-27	- 310 000

“

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Част 3 от приложение V към Регламент (ЕС) 2018/1999 се заменя със следното:

„Географски данни за преобразуването на земеползването в съответствие с ръководствата на МКИК от 2006 г. за националните инвентаризации на парникови газове. Инвентаризацията на парниковите газове се извършва въз основа на електронни бази данни и географски информационни системи и включва:

а) система за мониторинг на единици за земеползване с терени с високи въглеродни запаси съгласно определението в член 29, параграф 4 от Директива 2018/2001;

б) система за мониторинг на единици за земеползване, които подлежат на опазване, определени като терени, обхванати от една или повече от посочените по-долу категории:

- терени с голямо значение за биологичното разнообразие съгласно определението в член 29, параграф 3 от Директива 2018/2001;

- територии от значение за Общността и специални защитени зони съгласно определението в член 4 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета[1] и единици площ, които не са обхванати от посочените категории и спрямо които се прилагат мерки за опазване и консервационни мерки съгласно член 6, параграфи 1 и 2 от същата директива с оглед на изпълнението на целите за опазване на територията;

- места за размножаване и почивка на видовете, посочени в приложение IV към Директива 92/43/ЕИО, спрямо които се прилагат мерки за опазване съгласно член 12 от същата директива;

- естествените местообитания, посочени в приложение I към Директива 92/43/ЕИО, и местообитанията на видовете, посочени в приложение II към Директива 92/43/ЕИО, които се намират извън територии от значение за Общността или специални защитени зони и които допринасят тези местообитания и видове да достигнат благоприятен природозащитен статус съгласно член 2 от същата директива или спрямо които могат да се прилагат мерки за предотвратяване и мерки за отстраняване съгласно Директива 2004/35/ЕО[2];

- специални защитени зони, класифицирани съгласно член 4 от Директива 2009/147/ЕИО на Европейския парламент и на Съвета[3], и единици площ, които не са обхванати от посочената категория и спрямо които се прилагат мерки за опазване и консервационни мерки съгласно член 4 от Директива 2009/147/ЕИО

---

1 Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7).

2 Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети (ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 56).

3 Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно опазването на дивите птици (ОВ L 20, 26.1.2010 г., стр. 7).

и член 6, параграф 2 от Директива 92/43/ЕИО с оглед на изпълнението на целите за опазване на територията;

- единици площ, спрямо които се прилагат мерки за опазване на птици, за които се съобщава, че нямат статут на „незастрашени“ съгласно член 12 от Директива 2009/147/ЕО, с цел да се изпълни изискването по член 4, параграф 4, второ изречение от същата директива за полагане на усилия за избягване на замърсяването и влошаването на местообитанията, или да се изпълни изискването по член 3 от същата директива за запазване, поддържане на достатъчно разнообразие и площ от местообитания за видове птици;

- всички други местообитания, които държавите членки са определили за цели, еквивалентни на посочените в Директива 92/42/ЕИО и Директива 2009/147/ЕО;

- единици площ, спрямо които се прилагат мерки, необходими за опазване и гарантиране на невлошаване на екологичното състояние на повърхностните води, посочени в член 4, подточка iii) от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[4];

- естествени заливни равнини или райони за задържане на наводняващи води, защитени от държавите членки във връзка с управлението на риска от наводнения съгласно Директива 2007/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[5];

в) система за мониторинг на единици за земеползване, които са обект на възстановяване и които се определят като терени, обхванати от една или повече от посочените по-долу категории:

- територии от значение за Общността и специални защитени зони, описани в буква б) по-горе, заедно с единици площ, които не са обхванати от посочените категории и за които е установено, че се нуждаят от мерки за възстановяване или компенсаторни мерки с оглед на изпълнението на целите за опазване на територията;

- местообитанията на дивите видове птици, посочени в член 4, параграф 2 от Директива 2009/147/ЕО или в приложение I към нея, които се намират извън специални защитени зони и за които е установено, че се нуждаят от мерки за възстановяване за целите на Директива 2009/147/ЕО;

- естествените местообитания, посочени в приложение I към Директива 92/43/ЕИО, и местообитанията на видовете, посочени в приложение II към същата директива, които се намират извън територии от значение за Общността или специални защитени зони и за които е установено, че се нуждаят от мерки за възстановяване за целите за постигане на благоприятен природозащитен статус съгласно Директива 92/43/ЕИО, и/или за които е установено, че се нуждаят от мерки за отстраняване за целите на член 6 от Директива 2004/35/ЕО;

---

[4] Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).

[5] Директива 2007/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно оценката и управлението на риска от наводнения (ОВ L 288, 6.11.2007 г., стр. 27).

- зони, за които е установено, че се нуждаят от възстановяване съгласно приложимия в дадена държава членка план за възстановяване на природата;

- единици площ, спрямо които се прилагат мерки, необходими за възстановяване на доброто екологично състояние на повърхностните води, посочени в член 4, подточка iii) от Директива 2000/60/ЕО, или мерки, необходими за възстановяване на доброто екологично състояние на тези повърхностни води, когато това се изисква от законодателството;

- единици площ, спрямо които се прилагат мерки за рекреация и възстановяване на влажните зони в съответствие с част Б, подточка vii) от приложение VI към Директива 2000/60/ЕО;

- зони, които се нуждаят от възстановяване на екосистемите, за да се постигне добро състояние на екосистемите в съответствие с Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент на Съвета[6];

г) система за мониторинг на единици за земеползване с висок риск за климата:

- зони, за които се дължи компенсация за естествени смущения съгласно член 13б, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2018/841;

- зони, посочени в член 5, параграф 1 от Директива 2007/60/ЕО;

- зони, определени в националните стратегии за адаптиране на държавите членки като изложени на високи природни и предизвикани от човека рискове, в които са необходими действия за намаляване на риска от бедствия, свързани с климата.

Инвентаризацията на парниковите газове позволява обмена и интеграцията на данни между електронните бази данни и географските информационни системи.

За периода 2021—2025 г. се прилага методология от ниво 1 в съответствие с ръководствата на МКИК от 2006 г. за националните инвентаризации на парникови газове. За емисиите и поглъщанията на въглеродно депо, на което се падат най-малко 25—30 % от емисиите или поглъщанията в категория източник или поглътител — която е приоритетна в рамките на националната система за инвентаризация на държавата членка, тъй като оценката за нея оказва значително влияние върху общата извършена от държавата инвентаризация на парниковите газове от гледна точка на абсолютното равнище на емисиите и поглъщанията, тенденцията на емисиите и поглъщанията или неточността по отношение на емисиите и поглъщанията в категориите земеползване, и от 2026 г. за всички прогнози на емисии и поглъщания от въглеродни депа — се прилага най-малко методология от ниво 2 в съответствие с ръководствата на МКИК от 2006 г. за националните инвентаризации на парникови газове.

След 2026 г. за всички прогнози на емисии и поглъщания от въглеродни депа, попадащи в зони с единици за земеползване с високи въглеродни запаси, посочени в буква в) по-горе, в зони с единици за земеползване, които са предмет на опазване или възстановяване, посочени в букви г) и д) по-горе,

[6] Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2020 г. за създаване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 (ОВ L 198, 22.6.2020 г., стр. 13).

както и в зони с единици за земеползване, изложени на високи бъдещи климатични рискове, посочени в буква е) по-горе, държавите членки прилагат методология от ниво 3, в съответствие с ръководствата на МКИК от 2006 г. за националните инвентаризации на парникови газове.“